

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/36/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013202171
Dátum vydania rozhodnutia:	04.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1013202171.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Petry Příbelskej PhD. a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci navrhovateľa: Y. W., bytom Y., zast. advokátom: Mgr. Andrej Maar, so sídlom Dunajská 6, Bratislava, proti odporcovi: Mestská časť Bratislava - Staré Mesto, Vajanského nábrežie 3, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 5882/47260/2013/DOD/Cier zo dňa 21.10.2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 12Sp/20/2013-22 zo dňa 11.02.2014, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 12Sp/20/2013-22 zo dňa 11. februára 2014 p o t v r d z u j e.
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu, ktorým uložil navrhovateľovi podľa § 45 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) poriadkovú pokutu vo výške 165 eur pre jeho neprítomnosť na dvoch nariadených ústnych pojednávaniach.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že sa nemôže stotožniť s tvrdením navrhovateľa uvedenom v opravnom prostriedku, že jeho neúčast' na nariadenom ústnom pojednávaní konanom dňa 13.08.2013 nie je možné chápať ako jeho svojvôľu, pretože pre prípad, aby správny orgán jeho ospravedlnenie neúčasti na nariadenom pojednávaní mohol pokladať za riadne, bolo povinnosťou navrhovateľa vo svojom ospravedlnení zo dňa 11.08.2013 tvrdenia o svojich zdravotných ťažkostiach aj riadne preukázať (lekárskym potvrdením), čo však neučinil. Potvrdenie o vyšetrení navrhovateľa u všeobecného lekára, ktoré sa malo uskutočniť dňa 13.08.2013 odporca v čase vydávania napadnutého rozhodnutia nemal k dispozícii a toto lekárske potvrdenie navrhovateľ predložil až ako prílohu podaného opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporcu o udelení poriadkovej pokuty. Ak mal navrhovateľ k dispozícii lekárske potvrdenie skôr, mal ho aj predložiť. Podľa názoru krajského súdu z obsahu predloženého

lekárskeho potvrdenia nevyplýva, že by bol uznaný za dočasne práceneschopného, keďže sa v ňom nachádza len doporučenie práceneschopnosti v trvaní jeden deň (práve v deň pojednávania 13.08.2013). Preto krajský súd zastáva názor, že navrhovateľ sa riadne neospravedlnil na nariadenom pojednávaní konanom dňa 13.08.2013, keďže zdravotné dôvody svojej neúčasti nijako nezdokladoval a preto správny orgán ani nemohol vyhodnotiť, či boli takého charakteru, že objektívne neumožnili jeho účasť na nariadenom pojednávaní.

Ohľadom neúčasti na nariadenom pojednávaní konanom dňa 20.09.2013 sa krajský súd nestotožnil s výkladom neúčasti navrhovateľa na tomto pojednávaní, keďže z obsahu spisu odporcu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie bolo navrhovateľovi riadne doručované zákonným spôsobom (§ 24 správneho poriadku) na adresu, kde sa navrhovateľ zdržiaval a ktorú mal odporca k dispozícii (predchádzajúce zásielky na tejto adrese si navrhovateľ riadne prevzal). Dôvodom, pre ktorý by neúčasť navrhovateľa na druhom pojednávaní bola podľa súdu obhájiteľná, je len prípad, ak by sa navrhovateľ v čase, kedy mu bola predmetná poštová zásielka doručovaná na danej adrese nezdržiaval a túto skutočnosť by aj riadne preukázal. Z obsahu podaného opravného prostriedku však takáto skutočnosť nevyplýva. Neprebratie poštovej zásielky na známej adrese adresátom musí byť umožnené správne orgánu sankcionovať a to aj uložením poriadkovej pokuty. Navrhovateľ nijako nepreukázal dôvody vylúčenia fikcie doručovania.

K námietke navrhovateľa o neuvedení spôsobu akým sťažoval správne konanie krajský súd uviedol, že odporca vo svojom rozhodnutí uviedol spôsob, akým navrhovateľ jeho postup sťažoval a to tým, keď uviedol, že účasť na ústnom pojednávaní mala pre konanie podstatný význam a to z hľadiska konfrontácie s tvrdeniami navrhovateľa, možnosťami uplatnenia inštitútu zmieru, ako aj zistenia osoby zodpovedajúcej za zasahovanie do pokojného stavu.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v súlade s § 250l ods. 2 O.s.p. II.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p., napádajúc, že súd prvého stupňa nezistil spoľahlivo skutkový stav a nevykonal dostatočné dokazovanie.

Petitom odvolania navrhovateľ navrhuje, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozsudok krajského súdu zrušuje a vec mu vracia späť na ďalšie konanie.

Navrhovateľ uviedol, že ustanovenie § 45 ods. 1 správneho poriadku neporušil. Navrhovateľ bol na ústne pojednávanie vytýčené na deň 13.08.2013 upovedomený predvolaním zo dňa 16.07.2013, ktoré si prevzal dňa 26.07.2013. Na pojednávanie sa nedostavil z vážnych zdravotných dôvodov, čo dal správne orgánu na vedomie formou písomného ospravedlnenia zaslaného poštou bezodkladne po pominutí dôvodov, ktoré mu v účasti bránili. Nie je možné od účastníka požadovať, aby sa ospravedlnil z pojednávania predtým, ako u neho zdravotné problémy nastanú, ani aby sa zúčastnil pojednávania, pokiaľ má zdravotné problémy, ktoré ho obmedzujú v pohybe a sú bolestivé. Navrhovateľ zaslal odporcovi dňa 11.08.2013 žiadosť o ospravedlnenie zo závažných zdravotných dôvodov a požiadal o vytýčenie nového termínu. Odporca zistil z internetovej služby sledovania zásielok, že predmetná žiadosť navrhovateľa bola podaná na poštu dňa 13.08.2013 v čase o 14:44 hod. a zároveň toto podanie neobsahovalo žiadne dôkazy preukazujúce tvrdenie navrhovateľa, že sa ústneho pojednávania nemohol zúčastniť pre závažné zdravotné problémy. Správny orgán, ani krajský súd neskúmali žiadnym spôsobom, či navrhovateľ mal alebo nemal závažné dôvody neúčasti na pojednávaní. Ak správny orgán nezistil, že účastník nemal vážne dôvody, potom musí vychádzať z pravdivosti tvrdenia účastníka konania. Správny orgán dôvody neskúmal a o preukázanie vážnych dôvodov nežiadal. Neúčasť navrhovateľa na pojednávaní nemožno chápať ako svojvôľu. Skutočnosť, že zásielka bola podaná na pošte až po pojednávaní nie je vôbec podstatná. Domnienka správneho orgánu, že navrhovateľ zanesol ospravedlnenie na poštu po osobnom rozhovore s pani B., ktorá sa zúčastnila pojednávania sa javí špekulatívna. Navrhovateľ je toho názoru, že bol povinný podľa správneho poriadku ospravedlniť sa z neúčasti na pojednávaní, nakoľko mal vážne zdravotné dôvody, čo aj urobil. Dôvod na udelenie pokuty teda nenastal.

Pokiaľ išlo o druhé pojednávanie vytýčené na deň 20.09.2013, toto predvolanie bolo zaslané navrhovateľovi dňa 28.08.2013, mu nebolo nikdy doručené a odporca vychádzal z fikcie doručenia dňa 05.09.2013. Navrhovateľ sa bez vedomosti o vytýčenom termíne na pojednávanie nedostavil. Tejto nevedomosti nie je možné prisúdiť úmysel, pričom z § 45 ods. 1 správneho poriadku je zrejmé, že

zákonodarca chcel sankciou preventívne a represívne limitovať práve úmyselné konanie. Fikcia doručenia neznamená aj fikciu zavinenia. Krajský súd vychádza z nesprávneho právneho názoru, že existuje právna povinnosť prebrať zásielku, ktorú je možné sankcionovať podľa § 45 správneho poriadku. Doručovateľ uviedol navrhovateľa do omylu tým, že nedoručenú písomnosť síce uložil na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomil, ale namiesto odbernej lehoty 3 dní uviedol 18 kalendárnych dní. Navrhovateľ si teda logicky myslel, že zásielku si môže vyzdvihnúť do 18 dní. Nemohol vedieť, že spolaľnutím sa na dátum v oznámení sťaží správne konanie. Keď si išiel navrhovateľ zásielku vyzdvihnúť, bolo mu oznámené, že zásielka tam už nie je a bola zaslaná odosielateľovi. Navrhovateľ predmetné oznámenie hľadal, ale v lehote na podanie tohto odvolania sa ho nepodarilo zabezpečiť. Navrhovateľ doložil kópiu oznámenia o uložení zásielky podaním doručeným krajskému súdu dňa 11.04.2014.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Podľa § 45 ods. 1 správneho poriadku, tomu, kto sťažuje postup konania, najmä tým, že sa bez závažných dôvodov nedostaví na výzvu na správny orgán, ruší napriek predchádzajúcemu napomenutiu poriadok, bezdôvodne odmieta svedeckú výpoveď, predloženie listiny alebo vykonanie ohliadky, môže správny orgán uložiť poriadkovú pokutu do 165 eur, a to aj opakovane.

Podľa § 41 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán predvolá osoby, osobná účasť ktorých pri prejednávaní veci je nevyhnutná.

Podľa § 41 ods. 2 správneho poriadku, v predvolaní správny orgán upozorní na právne následky nedostavenia sa.

Podľa § 24 ods. 2 správneho poriadku, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnúť, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočností účastníkom známe nebude nadbytočne opakovat', s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

Predmetom tohto prieskumného konania je uloženie poriadkovej pokuty navrhovateľovi podľa § 45 ods. 1 správneho poriadku vo výške 165 eur pre jeho neprítomnosť na dvoch nariadených pojednávaniach v konaní vo veci zasahovania do pokojného stavu.

Pokiaľ ide o prvé predvolanie na ústne pojednávanie na deň 13.08.2013, nie je sporné, že navrhovateľ bol na toto pojednávanie predvolaný riadne a to dňa 26.07.2013. Sporná je len otázka, či sa navrhovateľ z neúčasti na tomto ústnom pojednávaní riadne ospravedlnil, uviedol vážne dôvody a tieto dôvody aj do času uloženia poriadkovej pokuty preukázal. Tu je potrebné podľa názoru najvyššieho súdu zdôrazniť, že odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom navrhovateľa uvedeným v odvolaní proti napadnutému rozsudku, že pokiaľ mal správny orgán pochybnosti o závažných dôvodoch navrhovateľa, mal ich skúmať a ak zistí, že vážne dôvody nemal, vychádza z pravdivosti tvrdenia navrhovateľa. Podľa názoru odvolacieho súdu je dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia vážnych dôvodov - v tomto prípade zdravotných, výlučne na strane navrhovateľa a tento musí svoje tvrdenia aj preukázať včas. Pokiaľ navrhovateľ zrealizoval podanie - ospravedlnenie z pojednávania vytýčeného na deň 13.08.2013 o 10.00 hod. už dňa 11.08.2013, ktoré však súdu z neznámych dôvodov podal na poštu až po termíne pojednávania (síce v rovnaký deň, t.j. 13.08.2013, ale až popoludní), bolo jeho povinnosťou doložiť k tomuto ospravedlneniu aj lekárske potvrdenie o tom, že v deň 13.08.2013 navštívil lekára. Navrhovateľ však toto lekárske potvrdenie k tomuto ospravedlneniu nedoložil, pričom tak neučinil ani bezodkladne po tomto lekárskom vyšetrení. Navrhovateľ doložil lekárske potvrdenie od všeobecného lekára až ako prílohu k opravnému prostriedku proti rozhodnutiu odporcu o uložení poriadkovej pokuty.

Odvolací súd poukazuje na obsah lekárskeho potvrdenia opatreného dátumom 13.08.2013, z ktorého nevyplýva, že by bol navrhovateľ uznaný práceneschopným, ale bola len doporučená práceneschopnosť v trvaní jedného dňa. Nič teda nebránilo navrhovateľovi riadne preukázať vážne zdravotné dôvody z neúčasti na pojednávaní už dňa 13.8.2013 (vtedy aj podal na poštu v poobedňajších hodinách ospravedlnenie na pojednávaní), prípadne bezodkladne po tomto dni. Rovnako navrhovateľ nevyužil telefonickú, či e-mailovú komunikáciu na ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní, ktorá mu bola v predvolaní na pojednávanie, v časti poučenie zo strany odporcu riadne vysvetlená.

Pokiaľ ide o druhé predvolanie na pojednávanie na ústne pojednávanie na deň 20.09.2013, odvolací súd má za to, že navrhovateľ napriek tomu, že má právneho zástupcu si nesprávne právne vykladá ustanovenia § 24 ods. 2 správneho poriadku o doručovaní písomností do vlastných rúk a uplatnenie fikcie doručovania. Uplatnenie fikcie doručovania do vlastných rúk na prvom mieste predpokladá, že sa adresát písomnosti - v tomto prípade navrhovateľ v mieste doručovania zdržiava. V tomto prípade nebolo sporné, že navrhovateľ sa v mieste doručovania predvolania na pojednávanie na deň 20.09.2013 zdržiaval v mieste, kde mu odporca toto predvolanie prostredníctvom pošty doručoval. Ďalším predpokladom uplatnenia fikcie doručovania do vlastných rúk je neúspešný pokus o doručenie s výzvou na opakované doručenie, čo sa v tomto prípade stalo, pretože prvý pokus bol poštou uskutočnený dňa 30.08.2013 a opakovaný pokus o doručenie bol uskutočnený dňa 02.09.2013. Po tomto opakovanom pokuse bola zásielka uložená na pošte, t.j. dňa 02.09.2013. Ustanovenie § 24 ods. 2 správneho poriadku hovorí úplne jednoznačne, že tretím dňom od uloženia zásielky nastáva deň doručenia (fikcia doručenia), aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. Ak teda navrhovateľ v podanom odvolaní spochybňuje dodržanie 18 dňovej úložnej lehoty, ktorá mu bola oznámená poštovým doručovateľom na oznámení o uloženej zásielke (čo dokladá až v odvolaní proti napadnutému rozsudku len kópiou oznámenia o uložení zásielky), odvolací súd zdôrazňuje, že správny poriadok stanovuje fikciu doručenia zásielky určenej do vlastných rúk fyzickej osobe len trojdňovou lehotou, ktorá začína plynúť od uloženia zásielky na pošte, za splnenia opakovaného pokusu doručenia, čo sa v tomto prípade aj stalo.

Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a neúspešnému navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, odporcovi

náhrada zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.